

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Ratione disputandi, prae||sertim in re Theologica,
Pe=||tri Mosellani Protege[n]sis or[ati]o.||**

**Mosellanus, Petrus
Luther, Martin**

[Leipzig], 1519

VD16 S 2174

Erasmus Roter[odamus]. Martino Lutherio

urn:nbn:de:hbz:466:1-32415

liū, cū hoc hoīm gñe man⁹ cōserere. Iā veteran⁹ sum,
ac missiōe dign⁹, & cursu defessus vobis iuuenib⁹ lā
pada trado. Vel sine me cōtinget ^{ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ}, si mō per-
ges q̄ cōepisti. Bene vale, Louanij. Anno. M. D. xix.
x. Kal. Maias.

Erasmus Rote: d. Martino Luthero
S. P. Frater in Ch̄ro charissime, Ep̄la tua mihi fuit
gratis. & ingenij arguciam p̄ se ferēs, & aīm spirās
Christianū. Nullo sermōe cōseq̄ queā, q̄s tragedi-
as hic excitarint tui libelli. Ne adhuc qdē ex animis
illoꝝ euelli pōt, falsis. suspicio q̄ putāt, tuas lucubra-
tiones meis auxilijs esse scriptas. meq̄ hui⁹ factio-
nis: vt vocāt: vexilliferū esse. Existimabā t̄ sibi datā
ansam, qua, vt bonas literas opprimerēt: quas capi-
taliter oderunt, velut offecturas maiestati theolo-
gicā: quā multo pluris faciūt q̄ Christū, simulq̄ me:
quem arbitrant̄ ad excitāda studia, nō nihil asferre
momēti. Tota res vociferatōibus est ācta, temerita-
te, strophis, obtrectatōibus, sycophātiis. vt nī p̄sens
hāc spectassem, imo sensissem, nulli vnq̄ authori
fuerim creditur⁹, sic insanire theologos. pestē fata-
lē esse diceres. Et tū hui⁹ malivir⁹ a paucis ortū, in plu-
res serpsit. adeo, vt magna pars hui⁹ Academię non
infrequētis, hui⁹ morbi cōtagio lymphata ferretur.
Testat⁹ sum, te mihi ignotis, esse, libros tuos nōdū
esse lectos. Proinde, nec ip̄obare q̄cūq̄, nec p̄bare
tū admonui, ne libris tuis nōdū lectis, ad populum
tam odiose vociferarēt. id ipsorū referre, quorū ius-
diciū oporteret esse grauiss. Quin & illud p̄pende-
rēt, an expediret ea traduci apud plebē. p̄miscuā, q̄
rectius libris editis refellerētur, aut inter eruditos
disputarētur. p̄sertim, cū vno ore vita authoris p̄dis-

D iij

caretur, nihil profectū est. hucusq; infaniūt, obliq;
īmo famosis suis disputationib. Quoties inter nos
de pace cōuenit? Quoties illi ex temere cōcepta su-
spiciūcula, nouos tumult⁹ excitarūt? Et ii theologi
sibi videntur. Theologi sunt hic aulicis inuisi. qd⁹
ipsum mihi q; imputāt. Episcopos oēs habeo mi-
hi fauētiss. libris nihil fidūt, in solis sycophātiis, vic-
toriae spes illis sita est. eas contēno recti cōsciētia fre-
tus. In te reddunt aliquāto mitiores. Meū calamū tū
mēt, sibi male cōsci. Quos ego sane suis pingerem
colorib, vt digni sunt, nisi me Christi, tum doctrina
tum exēplū alio vocarēt. immanes fere mansuescūt
officijs. isti benefactis efferant. Habes in Anglia qui
de tuis scriptis optime sentiant. & sunt n̄ maximi.
Sūt & hic, quorū est Episcopus Leodiēsis, qui tuis
fauet. Ego me qd licet integrū seruo. Quo magis
prosim bonis literis reflorescētib⁹. Et mihi videtur
plus p̄fici ciuili modestia, quā impetu. Sic Christ⁹
orbē in suā ditionē p̄duxit. Sic Paulus iudaicā legē
abrogauit, oīa trahēs ad allegoriā. Magis expedit
clamare in eos, q pōtificū autoritate abutunt, quā
in ipsos pōtīfices. idē de regib⁹ faciundū cēseo. Scho-
lae nō tā aspernādaē sunt, quā ad studia magis sobria
reuocādaē. de reb⁹ receptoribus, quā vt subito pos-
sint ex animis reuelli, disputandū est argumētis den-
sis, & efficacib⁹ poti⁹, quā asseuerādū. Quorundā
virulētās cōtentōes magis cōducit contēnere, quā
refellere. Vbiq; cauendū, ne quid arrogāter aut fac-
tiose loquamur faciamusue. Sic arbitror gratū esse
spiritui Christi. Interea seruādus anim⁹, ne vel ira,
vel odio, vel gloria corrūpatur. nam haec in me-
dio pietatis studio, solēt insidiari. Haec non admo-
neo, vt facias, sed vt quod facis, perpetuo facias. De

p̄uilegiu

gustavi cōmentarios tuos in psalmos, vehementer
arident & spero magnā vtilitatem allaturos. Est
Antuerpiæ Prior eius monasterij, vir pure Christi
anus, qui te vnice deamat, tuus olim discipulus, vt
prædicat. Is omnium pene solus Christum prædis-
cat. Cæteri fere, aut hominum fabulas, aut suum
quæstum prædicant. Melanchthoni scripsi. Domi-
nus Ihesus tibi suū spiritū indies vberi⁹ impartiat,
ad ipsius gloriam & publicam vtilitatem. Cum
hæc scriberem, tua Epistola ad manum non erat.
Vale. Louaniij, tertio kalendas Iunias. Anno M.
D.xix.

Errata sic emendato.

In A

Folio. iij. facie. i. versu. iij. lege, vbi citra vltos bellorum.
Ibidem versu vigesimoprimum, lege, qui in aliena. Ibidem fa-
cie. ij. ver. xxvij. lege, vt vulgus, ludicris. Folio. iij. fa. i. ver. xxix. le,
pertinere. Ne &c. Ibidem fa. ij. ver. ij. lege disceptationis. Ibidem
fa. ij. ver. xij. le, victori possessione cedere. Ibidem fa. ij. versu vlti-
mo le, Berninus, hoc tempore

In B.

Folio. i. fa. i. versu. xxvij. le. proq; vestro. Fo. ij. fa. ij. ver. iij. le, sacris
præfectus. Fo. iij. fa. i. versu. iij. le, Sed vt: Ibidem fa. i. versu. ix. le,
suum cuiq; est iudicium. Fo. iij. fa. i. versu. xxx. le, testatur et